

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/50/2024
Identifikačné číslo spisu:	1523010075
Dátum vydania rozhodnutia:	13.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1523010075.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kostolanskej a členov senátu JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Jozefa Šutku, na neverejnom zasadnutí konanom 13. novembra 2024 v Bratislave, v trestnej veci obvinenej W.M. N. K. Ž. X. K. T. P. H. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o dovolaní obvinenej W. N. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 7. júna 2023, sp. zn. 1To/50/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvinenej W. N. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava V (ďalej len „súd I. stupňa“) rozsudkom z 13. marca 2023, sp. zn. 0T/24/2023, uznal obvinenú W. N. (ďalej len „obvinená“) za vinnú pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 5. februára 2023 v čase 19:25 hodine ako vodička po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, v stave vylučujúcom spôsobilosť, viedla osobné motorové vozidlo továrenskej značky Audi A4 s evidenčným číslom U. v Bratislave po hlavnej ceste Rusovská cesta a pri odbočovaní vľavo v smere na ulicu Jantárová cesta v rozpore s ustanovením § 19 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov nedala prednosť v jazde protiidúcemu motorovému služobnému vozidlu s označením príslušnosti k Policajnému zboru továrenskej značky Volkswagen Multivan, ktorý v tom čase viedol člen výjazdovej služby s volacím znakom A. XXX - príslušník Policajného zboru npor. H. S., v dôsledku čoho bola danou hliadkou predpísaným spôsobom zastavená a následne bola po predchádzajúcej výzve a riadnom poučení podrobená dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu elektrochemickým meračom typu AlcoQuant 6020 plus, výrobné číslo: G., ktorým bola v čase o 19:29 hodine v jej dychu nameraná hodnota obsahu alkoholu 1,12 miligram etanolu na liter vydychovaného vzduchu, pri opakovanej dychovej skúške v čase o 19:50 hodine bola v jej dychu nameraná hodnota obsahu alkoholu 1,19 miligram etanolu na liter vydychovaného vzduchu a po vykonaní tretej dychovej skúšky o 20:50 hodine jej bola nameraná hodnota 1,09 miligram etanolu na liter vydychovaného vzduchu, čím obvinená ako vodička motorového vozidla svojím konaním porušila ustanovenie § 4 ods. 2 písm. d) zákona č. 8/2009 Z. z. a nakoľko vzniklo podozrenie, že sa obvinená

dopustila prečinu ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona bola obmedzená na osobnej slobode v zmysle § 85 ods. 2 Trestného poriadku v čase o 19.29 hodine dňa 5. februára 2023.

Za to jej súd I. stupňa podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 56 ods. 1, ods. 2, § 57 ods. 1 Trestného zákona, uložil peňažný trest vo výške 10.000 Eur a podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil obvinenej náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Zároveň jej podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 2 rokov a 6 mesiacov.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom zo 7. júna 2023, sp. zn. 1To/50/2023, na podklade odvolaní podaných do výroku o treste prokurátorkou Okresnej prokuratúry Bratislava V (ďalej len „prokurátorka“) a obvinenou rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozsudok súdu I. stupňa z 13. marca 2023, sp. zn. 0T/24/2023, vo výroku o treste a na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil obvinenej podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienenečne odložil a určil jej skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Zároveň jej podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 3 roky a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia vecí, a to osobného vozidla značky AUDI A4, evidenčné číslo U., VIN: B.. Odvolanie obvinenej podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala obvinená dovolanie do výroku o treste prepadnutia vecí prostredníctvom obhajcu Mgr. Jozefa Oberta, advokáta v Bratislave, z dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

V odôvodnení dovolania uviedla že trest, ktorý jej bol uložený rozsudkom súdu I. stupňa, považuje za primeraný a to vzhľadom na skutočnosť, že jej konaním nedošlo k zraneniu žiadnych osôb a nevznikla žiadna škoda na majetku. Odvolací súd však peňažný trest nepovažoval za dostatočný, a uložil jej podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na 18 mesiacov, pričom konštatoval, že sú splnené zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, konkrétne menšia závažnosť spáchaného prečinu, jej priznanie, oľutovanie. Zároveň jej však uložil aj trest zákazu činnosti, aby sa zabránilo opakovaniu trestného činu a trest prepadnutia vecí.

Trest prepadnutia vecí považuje za rozporný s ústavnou zárukou vlastníckeho práva, vzhľadom k tomu, že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život, spáchaný skutok priznala a úprimne ho oľutovala, nedošlo k zraneniu žiadnych osôb, či k spôsobeniu škody na majetku. Trestný zákon nestanovuje obligatórne uloženie trestu prepadnutia vozidla, preto je potrebné posudzovať každý prípad individuálne, s ohľadom na hodnotu vecí. V jej prípade nebolo uloženie trestu prepadnutia vecí potrebné, považuje ho za neprimeraný zásah do jej vlastníckeho práva vzhľadom k závažnosti spáchaného prečinu, a rovnako tak jeho uloženie nezodpovedá hľadiskám rozhodujúcim pre ukladanie trestu podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Obvinená navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) odložil právoplatnosť napadnutého rozsudku na dobu do jeho rozhodnutia o jej dovolaní, postupom podľa § 382a Trestného poriadku posúdil jej dovolanie ako dôvodné a zrušil výrok rozsudku odvolacieho súdu zo 7. júna 2023, sp. zn. 1To/50/2023, ktorým jej bol podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložený trest prepadnutia vecí, a to osobného vozidla značky AUDI A4, evidenčné číslo U., VIN: B., a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Prokurátorka vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvinenej uviedla, že podľa jej názoru nebol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktorý je určený na nápravu právnych

chyb rozhodnutia súdu vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo v iných skutočnostiach podľa noriem hmotného práva, pričom pri posudzovaní tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy nižších stupňov.

Zároveň uviedla, že dôvodom dovolania [v zmysle § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku] je len uloženie trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo uloženie takého druhu trestu, ktorý Trestný zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Uloženie trestu prepadnutia veci považuje s ohľadom na nameranú hladinu alkoholu u obvinenej za pochopiteľné. Obvinená podľa jej názoru neuvádza v dovolaní žiadne skutkové ani právne skutočnosti, ktoré by mali rozhodnutie súdu zmeniť, namieta iba uložený trest prepadnutia veci, ktorý považuje za neprimeraný vzhľadom k závažnosti jej konania.

Prokurátorka sa stotožnila so skutkovým a právnym základom vyjadreným v rozsudku odvolacieho súdu a dovolaciemu súdu navrhla, aby dovolanie obvinenej odmietol podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním obvinenej a vyjadrením prokurátorky predložený dovolaciemu súdu na rozhodnutie 25. júla 2024.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) zistil, že dovolanie proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu vo vzťahu k jeho výroku o treste je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Konštatuje súčasne, že spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Trestného poriadku, ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Trestného poriadku.

Dovolací súd primárne pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nie je určený na nápravu akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, preto predstavuje výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú z tohto dôvodu striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia.

Z ustanovenia § 385 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa však týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku), a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Podstatné sú teda vecné argumenty uplatnené obvinenou a nie ich subsumpcia pod konkrétne ustanovenia § 371 Trestného poriadku (R 120/2012).

Dovolací súd vzhľadom na námietky obvinenej subsumované pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nižšie cituje stanovisko č. 5 trestnoprávneho kolégia dovolacieho súdu publikovaného v Zbierke stanovísk dovolacieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 1/2011, podľa ktorého:

„Pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstáť v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste nepadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku. Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste. Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku“.

Z logiky vzťahu týchto dovolacích dôvodov upravených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h) a písm. i) Trestného poriadku vyplýva, že samotný výrok o treste, okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste, môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku], ale len prostredníctvom špeciálneho [§ 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku] dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k výroku o treste.

Vzhľadom na uvedené (S 5/2011) dovolací súd námietky obvinenej podľa § 385 ods. 1 Trestného poriadku subsumoval pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Zo znenia predmetného ustanovenia je zrejmé, že uvedený dovolací dôvod môžu napĺňať dve alternatívy, a to uloženie trestu mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby, alebo uloženie takého druhu trestu, ktorý zákon za prerokúvaný trestný čin nepripúšťa.

Obvinená v dovolaní namietala, že trest prepadnutia veci, ktorý jej bol uložený, je rozporný s ústavnou zárukou vlastníckeho práva, zároveň ho označila za neprimeraný a rozporný s ustanovením § 34 Trestného zákona.

Dovolací súd v súvislosti s námietkami obvinenej uvádza, že je výhradnou právomocou súdov v pôvodnom konaní posúdiť, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, všetky okolnosti prípadu (spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, osobu páchatel'a, jeho pomery, možnosť jeho nápravy a podobne) bez možnosti dosiahnutia ich opätovného preskúmania v dovolacom konaní. Námietka ohľadom neprimeranosti uloženého trestu tak nenapĺňa žiadny dovolací dôvod, pretože jeho posudzovanie je mimo prieskumného oprávnenia dovolacieho súdu.

Dovolací súd zároveň dopĺňa, že trest prepadnutia veci, ako druh trestu, ktorý možno páchatel'ovi v zmysle ustanovenia § 32 písm. f) Trestného zákona za spáchanie trestného činu uložiť, bol obvinenej uložený v súlade s ustanovením § 60 ods. 1 písm. a), ods. 4 Trestného zákona, pričom jeho uloženie bolo odvolacím súdom v odôvodnení rozsudku zo 7. júna 2023, sp. zn. 1To/50/2023 (konkrétne na stranách 7 až 8) náležite odôvodnené.

Po posúdení námietok obvinenej, ktoré si dovolací súd sám v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 Trestného poriadku subsumoval pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, dospel k záveru, že tieto predmetný dovolací dôvod nenaplnili a preto jej dovolanie ako nedôvodné v zmysle § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto rozhodnutie prijal senát dovolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.